

BẢO-QUÂN
Số 173, đường Đồng-Ba, Hà
Giấy-thép nói: số 82
Giấy-thép: TIENODAN HƯ

an huyện phải khải dân
tức là 26 tháng 3 ta, số
được ăn giảm.
quan Bôn còn xử những
lạm của viên đội khổ
Đan đóng tại đồn Lương
đội này cũng vì tiền
sữa gạo của dân, nên
đi hỏi mới chịu giảm.
P. V.

Ý KIẾN THANH NIÊN

TÌNH ĐỒ KỶ

Ngày nay vì một lẽ rõ ràng của sự tiến hóa mà một số thanh niên khó giữ cái náo loạn danh, nói cho đúng, là vương danh lợi kia đã hẹp hòi, lại lòi cái chân tướng dễ bề, không mở rộng cho thanh niên vào được dễ dàng, lại có người đã thấy rõ chỗ dễ bề mà không buồn vào, muốn trở ra đường mới, nhưng thực ra cái tánh đồ kỵ về danh lợi đó, diễn ra trên đường lối mới lại càng đáng ghê hơn !

Càng ứng cử dân-biểu, thực sự với tôi không hơn kém gì

(Toungane)

Ai có biết lại lịch tập & bài tập & có
 chép gì rõ nữa, xin chỉ giáo thêm.
 B.

Năm 1910, Sternberg từ giả kinh đô Hong-kông, rời qua Tây-ban-nha. Đến Tây-ban-nha không bao lâu Sternberg bắt tay các bực bề trên trong chính giới. Lúc bấy giờ người ta đồn rằng khi ở Budapest, Sternberg được phong làm tử tước (baron). Mặc dù may mắn như vậy, tước vị có lên không thiệt a, giữa trong không đưa đến kia, Sternberg được chính giới ở Tây-ban-nha mời đến, qua Alpines XIII bàn một đến tiếp chuyện nhiều lần, phong

Vậy mà thân ôi! một người như Sternberg, sự nghiệp to tát, lung lay cổ đến vua chúa, làm một tay chủ động có năng lực trên đường kinh tế, mà đến ngày cuối cùng toại giả cõi trần, chỉ còn lại một ít dứa lòi to trưng thành đũa nằm xương tàn ra nơi bụi đất, còn bao nhiêu những bạn thân thiết ngày xưa chẳng thấy mặt ai, Tình đời như thế, chẳng biết Sternberg có khỏi nực cười nơi chín suối không?

T. S. dịch thuật

— Bầm... hươu dơi xưa ăn theo sách, hươu dơi nay nó ăn bậy ăn bạ, nó gắp sách lại mà ăn, mình làm sao được!

— Quân Giáo đương tìm câu biện bác, thời quan Phủ biết thầy lang nào xăm mình, xoay qua chuyện khác.

Thuật-Cổ

Tiền bạc là vật gì ?
Ai cũng biết rằng một xã hội cần phải có sự trao đổi vật hàng, nên phải cần có tiền bạc, tiền bạc là vật dùng để đổi lấy đồ vật cần dùng. Trước xưa loài người còn dã man, chưa có chế độ tiền tệ, vàng bạc chỉ để đúc tượng, hoặc làm đồ trang sức. Vàng bạc lúc bấy giờ chưa thành vật quý báu cần kíp, nên người ta lúc nào rảnh mới lặn lội đi dọc bờ sông bắt cá dúi cá mà đem lên thị

Vậy ta có thể nói rằng : Dân bà Annam ta trăm đầu gi cũng không có giá trị, mà chỉ cái dân diêm chí tay, trong khi bản đất và tổ quốc này là có giá trị, mà buộc dân ông phải đi xa dân, có phải vậy không ? Xin hỏi mấy bà hay lắm chứ tay ông cho khổ bản ruộng đất.

- Thiệu-Dân

Tiền Sơn thuật
(Còn nữa)

(Mỗi năm hơn 2000 người)
Theo báo thống kê gần đây của
Thị xã Bình Định, năm ngoái
(1934) có 2611 cái án tử, số vớ
năm trước nhiều hơn đến 61 cái. Xét
ra nguyên nhân, vì già cả tại bệnh
trại chán đời có 717 cái; vì tình 390
cái; vì làm ăn thất bại 250 cái.
Trong số đó, bọn thanh niên 20 đến
30 tuổi 1154 người; 30 đến 40
tuổi 350 người. Tính cả hơn 1500
người, phần nhiều là bọn con trai
của già còn trẻ tuổi.

